

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

Ζ' ΛΟΥΚΑ

Νέοτορος μάρτυρος.

Πρόκλης συζύτου Του Πιλάτου.

Έτος 6^{ον} Τεύχος 269

Δύο θαύματα του Κυρίου μας Ιησού χριστού περιγράφει η σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αυτό της θεραπείας της αιμορροούσης και της θυγατέρας του Ιάειρου. Η μία ήταν μια απλή γυναίκα μέσα στο πλήθος, ο δεύτερος ήταν επιφανής, άρχοντας της συναγωγής. Προσεγγίζουν το Χριστό, ο καθένας με διαφορετικό τρόπο: η αιμορροούσα δεν τολμά καν να ζητήσει από τον Κύριο να τη θεραπεύσει, αλλά Τον πλησιάζει και ακουμπά την άκρη των ιματίων Του, και το θαύμα γίνεται. Ο αρχισυνάγωγος ζητά από τον Διδάσκαλο να έλθει στο σπίτι του και να θεραπεύσει

τη μονάκριβη κόρη του και ο Χριστός έρχεται και ανασταίνει το κορίτσι, που στο μεταξύ είχε πεθάνει. Και οι δύο όμως, και η αιμορροούσα και ο Ιάειρος, έχουν δύο κοινά στοιχεία: διαθέτουν πίστη και τόλμη. Πιστεύουν ότι ο Χριστός μπορεί να παράσχει την ίαση και τολμούν, ο μιν να το ζητήσει και η δε να αγγίξει τον Κύριο.

Δεν ήταν μικρό πράγμα για έναν αρχισυνάωγο το να μιλήσει με το Χριστό. Οι Γραμματείς και οι φαρισαίοι είχαν απαγορεύσει στο λαό να Τον πλησιάζει και να ακούει τη διδασκαλία Του. Ο Ιάειρος όχι μόνο τολμά να βρίσκεται ανάμεσα στο πλήθος που ακούει τους λόγους του Κυρίου, αλλά και συζητεί μαζί Του και Του ζητά να έλθει στο σπίτι του, γιατί πιστεύει ότι ο μόνος που μπορεί να σώσει το παιδί του είναι ο Χριστός. Η πίστη του λοιπόν υπερνικά τον οποιοδήποτε φόβο, όπως ακριβώς και η πίστη της γυναίκας, που απλά αγγίζει τα ρούχα του Κυρίου Ιησού, προσδοκώντας να λάβει την ίαση.

Την αναγκαιότητα της πίστης προκειμένου να πραγματοποιηθεί το θαύμα, την επισημαίνει και την τονίζει ο ίδιος ο Χριστός. Στην αιμορροούσα λέει: “θυγάτηρ, ή πίστις σου σέσωκέ σε”¹ και στον Ιάειρο, που τον ειδοποίησαν ότι η κόρη του πέθανε και να μην ταλαιπωρεί άλλο τον Διδάσκαλο, του απαντά: “μή φοβοῦ, μόνο πιστευσον, καί

σωθήσεται”². Τη διαφορά ανάμεσα σε αυτόν που πιστεύει ότι ο Χριστός θα κάνει το θαύμα και σε εκείνους που δεν το πιστεύουν τη βλέπουμε στους συγγενείς του μικρού κοριτσιού, που γέλασαν με τον Χριστό, όταν τους είπε να μην κλαίνε, γιατί το κορίτσι δεν πέθανε. Η απελπισία τους είχε εξανέμισε κάθε ελπίδα και πίστη προς τον Θεό, και θεωρούσαν πως όλα πια είχαν χαθεί.

“Μόνο πιστευσον, καὶ σωθήσεται”. Τα λόγια του Χριστού είναι καταλυτικά, όχι μόνο για τον πατέρα του άρρωστου κοριτσιού, αλλά και για τον καθένα μας. Μέσα στο πέλαγος της βιοπάλης και της καθημερινότητας, συχνά αισθανόμαστε ανίσχυροι, αδύναμοι, νικημένοι. Νιώθουμε ότι δεν έχουμε από πού να κρατηθούμε, πού να στηριχτούμε και να πάρουμε δύναμη για να αντεπεξέλθουμε στις δυσκολίες της ζωής. Συχνά μια ασθένεια, μια ανυπέρβλητη δυσκολία, μάς βυθίζει στην απόγνωση και την απελπισία. Κι όμως, ο Χριστός μάς προσκαλεί να πιστέψουμε, και η βοήθειά Του θα έλθει.

Τί σημαίνει να πιστέψουμε; είναι μια απλή λέξη, αλλά χρειάζεται τόλμη και απαιτεί υπέρβαση του εγώ μας, προκειμένου να γίνει πράξη στη ζωή μας. Είναι απαραίτητο πρώτα από όλα να συνειδητοποιήσουμε και να παραδεχτούμε ότι δεν είμαστε παντοδύναμοι, πως πέρα από τη δική μας προσπάθεια έχει μεγάλη σημασία και η παρουσία του Θεού στη ζωή μας, η προστασία Του και η ευλογία Του. Μέσα στις δυσκολίες, τις αστοχίες και τις αποτυχίες, δύο επιλογές μάς μένουν: ή να βυθιστούμε στην απόγνωση και να καταστραφούμε πνευματικά, ή να αποδεχτούμε τη δική μας ανεπάρκεια και να στραφούμε με πίστη στον Θεό. Αν καταφέρουμε επομένως να κάνουμε τούτη την υπέρβαση του εγωισμού μας και αποδεχτούμε την παντοδυναμία αλλά και την αγάπη του Θεού προς εμάς, τότε μπορούμε με ταπεινώση πλέον να απευθυνθούμε προς Αυτόν και με πίστη να Του ζητήσουμε να έλθει σε βοήθειά μας.

Ο Θεός δεν είναι χαιρέκακος, ούτε θέλει να μας βλέπει να ταλαιπωρούμαστε. Επειδή όμως μας έπλασε ελεύθερους, περιμένει από μόνοι μας, ελεύθερα να Τον βάλουμε στη ζωή μας. Και στο μεταξύ, διακριτικά μας σκεπάζει και μας προσφέρει τις ευκαιρίες να πιστέψουμε σε Αυτόν. Και επειδή ο Θεός είναι αγάπη, μόλις προστρέξουμε με πίστη σπεύδει και πραγματοποιεί το θαύμα στην προσωπική μας ζωή, όχι πάντα σύμφωνα με τη δική μας επιθυμία, αλλά με γνώμονα το πνευματικό μας καλό και συμφέρον.

Είναι όντως δύσκολο να στηρίξουμε την ελπίδα μας στο Θεό. Χρειάζεται ταπεινώση, χρειάζεται τόλμη, χρειάζεται πίστη. “Μή φοβοῦ, μόνο πιστευσον”, μάς προσκαλεί σήμερα ο Χριστός, προκειμένου να κάνει το θαύμα στη ζωή μας. Αρκεί να Τον εμπιστευτούμε, να του δώσουμε χώρο να σταθεί μέσα στην καρδιά μας. Αυτή είναι και η

προσευχή μας, σε κάθε Λειτουργία και σε κάθε ακολουθία της Εκκλησίας: “ἐαυτούς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα”.

π. Χερουβεῖμ Βελέτζας

Ἅγιος Δημήτριος καὶ Ἅγιος Νέστορας

Ὁ Ἅγιος Δημήτριος γεννήθηκε περί το 280 - 284 μ.Χ. καὶ μαρτύρησε ἐπὶ των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού καὶ Μαξιμιανού το 303 μ.Χ. ἢ το 305 μ.Χ. ἢ (το πιο πιθανό) το 306 μ.Χ.

Ὁ Δημήτριος ἦταν γόνος αριστοκρατικῆς οἰκογένειας στη Θεσσαλονίκη. Σύντομα ἀνελίχθηκε στις βαθμίδες του Ρωμαϊκού στρατοῦ με ἀποτέλεσμα σε ηλικία 22 ἐτῶν να φέρει το βαθμό του χιλιάρχου. Ὡς αξιωματικὸς

του ρωμαϊκού στρατοῦ κάτω ἀπὸ τη διοίκηση του Τετράρχη (καὶ ἔπειτα αυτοκράτορα) Γαλερίου Μαξιμιανού, ὅταν αυτοκράτορας ἦταν ο Διοκλητιανός, ἐγίνε χριστιανός καὶ φυλακίστηκε στην Θεσσαλονίκη το 303 μ.Χ., διότι ἀγνόησε το διάταγμα του αυτοκράτορα Διοκλητιανού «περὶ ἀρνήσεως του χριστιανισμοῦ». Μάλιστα λίγο νωρίτερα εἶχε ἰδρύσει κύκλο νέων πρὸς μελέτη της Ἁγίας Γραφῆς.

Στη φυλακή ἦταν καὶ ἓνας νεαρός χριστιανός ο Νέστορας, ο οποίος θα ἀντιμετώπιζε σε μονομαχία τον φοβερό μονομάχο της εποχῆς Λυαίο. Ὁ νεαρός χριστιανός πρὶν τη μονομαχία ἐπισκέφθηκε τον Δημήτριο καὶ ζήτησε τη βοήθειά του. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος του ἔδωσε την ευχή του καὶ το ἀποτέλεσμα ἦταν ο Νέστορας να νικήσει το Λυαίο καὶ να προκαλέσει την οργή του αυτοκράτορα. Διατάχθηκε τότε να θανατωθῶν καὶ οἱ δύο, Νέστορας καὶ Δημήτριος.

Οἱ συγγραφεῖς ἐγκωμίων του Ἁγίου Δημητρίου, Ευστάθιος Θεσσαλονίκης, Γρηγόριος ο Παλαμάς καὶ Δημήτριος Χρυσολωράς, ἀναφέρουν ὅτι το σῶμα του Ἁγίου ἐτάφη στον τόπο του μαρτυρίου, ο δε τάφος μετεβλήθη σε βαθύ φρέαρ που ἀνέβλυζε μύρο, ἐξ ου καὶ ἡ προσωνομία του Μυροβλήτου.

Στις βυζαντινές εἰκόνες ἀλλὰ καὶ στη σύγχρονη αἰιογραφία ο Ἅγιος Δημήτριος παρουσιάζεται αρκετές φορές ὡς καβαλάρης με κόκκινο ἄλογο (σε ἀντιδιαστολή του λευκοῦ ἀλόγου του [Ἁγίου Γεωργίου](#)) να πατά τον ἀπίστο Λυαίο.

Σήμερα ο Ἅγιος Δημήτριος τιμάται ὡς πολιούχος Ἅγιος της Θεσσαλονίκης.

Ἐνα ἀπὸ τα πολλὰ θαύματα του Ἁγίου εἶναι καὶ το ἐξῆς. Το 1823 μ.Χ.

οι Τούρκοι που ήταν αμπαρωμένοι στην Ακρόπολη της Αθήνας ετοιμάζαν τα πυρομαχικά τους για να χτυπήσουν με τα κανόνια τους, τους Έλληνες που βρισκόντουσαν στον ναό του Αγίου Δημητρίου, μα ο Άγιος Δημήτριος έκανε το θαύμα του για να σωθούν οι Χριστιανοί και η πυρίτιδα έσκασε στα χέρια των Τούρκων καταστρέφοντας και τμήμα του μνημείου του Παρθενώνα. Για να θυμούνται αυτό το θαύμα, ο ναός λέγεται από τότε Άγιος Δημήτριος Λουμπαρδιάρης, από την λουμπάρδα, δηλαδή το κανόνι των Τούρκων που καταστράφηκε.

Αγία Πρόκλα σύζυγος του Πιλάτου

*«Έχει παρεστῶσάν σε, Πρόκλα Δεσπότης,
Ὁ Πιλάτω πρὶν σὸ παραστάς συζύγῳ».*

Ενώ ο σύζυγός της δεν ανέλαβε την ευθύνη να ελευθερώσει τον Χριστό, φοβούμενος τους Ιουδαίους, η σύζυγος του Πρόκλα, μετά τον φρικτό θάνατο του Πιλάτου, προσήλθε στη Χριστιανική πίστη και αφού έζησε με αγαθότητα και ευσέβεια, παρέδωσε το πνεύμα της ειρηνικά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

28 Οκτωβρίου	Δευτέρα	7 – 10 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία και Δοξολογία. Της Φωτοφόρου Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου. Στεφάνου οσίου Σαββαΐτου, Των εν Ρεθύμνω τεσσάρων νεομαρτύρων. 6:00 μ.μ. Παράκληση Παναγίας Ελευθερώτριας. Απογευματινό κήρυγμα.
29 Οκτωβρίου	Τρίτη	7 – 9 π.μ. Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία. Αναστασίας της Ρωμαίας.
31 Οκτωβρίου	Πέμπτη	6:00 μ.μ. Παράκληση Οσίου Δαβίδ του εν Ευβοία. Απογευματινό κήρυγμα.
1 Νοεμβρίου	Παρασκευή	7 – 9 π.μ. Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία. Κοσμά και Δαμιανού των αναργύρων. Οσίου Δαβίδ του εν Ευβοία.
2 Νοεμβρίου	Σάββατο	7 – 9:30 π.μ. Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία. Θα χοροστατήσῃ ο σεπτός μας ποιμενάρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος.